

۲۰۱۶/۰۳/۰۸

مترجم: دوكتور محمد اكبر يوسفی

« افغانستان: "من باید کشور را یکجا نگهدارم" » (" از سوزانه کولبل")

یادداشت مقدماتی مترجم: با عرض معذرت حضور خوانندگان محترم، که ترجمه این مطلب را نتوانستم بموقع، برای آگاهی شما تقدیم نمایم. این مصاحبه، بتاريخ ۲۸ ماه "نومبر" ۲۰۱۵ م از جانب مجله "شپیگل" منتشر گردیده است. در قسمت بعدی، ترجمه متن مکمل خدمت تقدیم می گردد:

«رئیس جمهور اشرف غنی تقاضای کمک بیشتر برای کشورش می نماید، که در آن طالبان قوتمندتر می گردند، این در حالی است، که ده ها هزار بسمت اروپا فرار می نمایند.»

از قریب یکسال مکمل به اینطرف، غنی، ۶۶ ساله، رئیس جمهور افغانستان است. انتخاب او تحت سایه اتهامات جعلکاری، از جانب، کانديد مخالف او عبدالله عبدالله، قرار گرفت. غنی در ایالات متحده امریکا، تحصیلات "بشر شناسی" (Anthropologie) را پشت سر گذاشته و در خارج زندگی نموده است. در بانک جهانی، و هم بحیث رئیس پوهنتون کابل و وزیر مالیه ابقاء وظیفه نموده است. او در قصر ریاست جمهوری می پذیرد، در یک دفتري که نزدیک به دوازده سال، حامد کرزی، می نشسته است. موبل و فرنیچر همان است، از نگاه روح و روان کاملاً شخص دیگری است: کرزی نزدیک به مردم، غنی برخلاف او، با محبوبيت، قریب به ترس و وحشت عمل می کند. در ضمن صحبت، تسبیح خود را، در دست دار و دانه های آنرا می گرداند. یک مرتبه در وسط، برای ادای نماز می رود.»

«"شپیگل": آقای رئیس، ضربات "پاریس" نشان می دهد، که جنگی های بنیادگرای هم چنان اروپا را می خواهند، به ساحه جنگ مبدل سازند. کشور شما، بیش از ده سال علیه ترور طالبان می جنگد. ما از افغانستان، چه آموخته می توانیم؟»

«"غنی": ترور اعتماد انسان ها را هدف گرفته است، پیغام اینست: هیچ کس مصوون نیست. لیکن ما می توانیم از خود حفاظت نمائیم، اگر ما یک تفاهم همکاری دسته جمعی برای تروریزم نشان دهیم و یک جایی علیه آن عمل نمائیم.»

«"شپیگل": این بطور مشخص چه معنی دارد؟»

«"غنی": ما در نوع دولت ها، از قلمرو ها فکر می کنیم - تروریست ها، برخلاف در شبکه ها. تبادل آگاهی های مخفی باید، منطقی و جهانی صورت گیرد، ما باید سرعت و تحرک را انکشاف دهیم، درین راه، کلتور "بیروکراسی" ما، قرار دارد. سلسله مراتب تا حدی مؤثر است، آنهم وقتی می تواند مؤثر باشد، که مسئله سازماندهی سیستم در میان باشد. لیکن اینها همه آهسته به پیش می رود، تا بسطح جهانی، در برابر شبکه ها، انعطاف پذیر عمل شده بتواند.»

«"شپیگل": آیا این بدین معنی است که آزادی کمتر، برفع امنیت بیشتر؟»

«"غنی": طرح آزادی همین اکنون مورد حمله قرار گرفته است، ما باید عکس العمل نشان دهیم، تا از آن نگهداری نمائیم. تعریف ما در مورد امنیت، عدم امنیت و تهدید اساساً تغییر خواهد کرد. ما با یک چهره جدید ترور سروکار داریم. زمانی که من در کنفرانس امنیت در مونشن در باره "دولت اسلامی" ("آی اس") سخن می زدم و در باره

اقتصاد آن، با تغییر پذیری آن، با مرگبار بودن آن، اشاراتی داشته ام، مردم فکر نمودند که من آنها را به واهمه روبرو می سازم. لیکن به همان قسم واقع می شود. اگر "القاعده" نوع دوم ترور بوده است، پس "آی اس" نوع پنجم است.»

«"شپیگل": شما از طالبان و "آی اس" در یک دم نفس حرف می زنید - در جمله، "آی اس" یک جنبش جهانی یا سرتاسری است، طالبان افغان برخلاف اهداف محلی را در پیش دارند. آیا برای شما همه مساوی اند؟»

«"غنی": همه این گروه ها، وجوه مشترک دارند و آن اینکه ویران می نمایند. اکثریت تروریست ها، که به افغانستان می آیند، منشاء و مبداء آنها از چین، روسیه، ازبکستان، قزاقستان، عربستان - سعودی، پاکستان و یا شمال افریقا، شناخته شده است. علاوهً همه این گروه ها، بی تفاوت ازبک طالبان و یا "آی اس" باشند، وجه مشترک دارند، یعنی جنایتکار اند، بدون قاچاق مواد مخدره، قاچاق انسان، و قاچاق تیل، نمی توانند وجود داشته باشند. ما هم بیک تفکر سالم در سطح جهانی، به جواب نیازمند استیم، مشابه با جنگ دوم جهانی، مانند حمله آلمان.»

«"شپیگل": لیکن مسایل کشور شما، تنها نتیجه ترور بین المللی نیست، بلکه محصول ناکامی حکومت و اردوی شماست. بتاريخ ۲۸ "سپتمبر"، قوای امنیتی شما موفق نشدند، تا از کندز، در برابر یک چند صد جنگی طالبان، دفاع نمایند. طالبان قریب تمام عمارت های مؤسسات را به آتش زدند، که در طی سالها، اعمار گردیده بود. این چگونه واقع شده می توانست؟»

«"غنی": خدمات مخفی، رهبری سیاسی و پولیس مرتکب غلطی ها شدند.»

«"شپیگل": اما چگونه می توانست ۷۰۰ یا ۸۰۰ طالبان، حدود ۷۰۰۰ نیروی امنیتی تجهیز و تسلیح شده را غافلگیر نمایند؟»

«"غنی": چگونه یکتعداد تروریست ها حکومت فرانسوی را فلج می توانسته اند؟»

«"شپیگل": حکومت در پاریس، فلج شده نتوانسته است. انسان ها در کندز حکایت می کنند، که خدمات مخفی حتی قبل از هجوم طالبان بر کندز، یک پلان عملیات وسیع علیه طالبان، مطرح داشته است. لیکن حکومت، امرانجام این عملیات را، نداده است.»

Staatschef Ghani vor dem Präsidentenpalast in Kabul: „Wenn al-Qaida die Version 2.0 des Terrors war, dann ist der IS die Version 5.0“

(در پایان تصویری خوانیم: «رئیس دولت غنی، در مقابل قصر ریاست جمهوری در کابل: "اگر "القاعده" ورژن "۲ ترور بود، پس "آی اس" ورژن "۵" یاد می گردد.»)

«غنی»: این صحیح نیست. ما فقط مصروف آن بوده ایم، تا این حکومت را تجدید سازمان ببخشیم. همان بود که حملات در شمال، تنها در کندز، بلکه هم چنان در دیگر ولایات، آغاز یافت. نیروهای خاص ما خوب استند، اما ما افراد کافی در اختیار نداریم. ما همیشه و متداوماً مصروف آن بوده ایم، تا مانع آن گردیم که کدام ولایت یا یک شهر مهم، در دست دشمن نیفتد.»

«شپیگل»: قریب شش ماه طولانی با پاکستان مرتبط نزدیک طالبان، در مورد صلح مذاکره نمودید، در حال و احوالی که خدمات مخفی پاکستان، "آی اس آی" در عین زمان بطور آشکارا، سلسله حملات را علیه کابل و محاربه کندز را، پلانگذاری می نموده است. درینجا خود را فریب خورده احساس می کنید؟»

«غنی»: در مناسبات بین دولتین، تجملی در اختیار نمی باشد، تا چنین سؤالی را مطرح ساخت. افغان ها صلح می خواهند، درینجا نیامندی به سرسختی و کله شقی محسوس است. ما به جهانیان نشان دادیم که ما تلاش تعقیب از داعیه بر حق را در پیش داریم.»

«شپیگل»: مسئول قبلی شما حامد کرزی، هم در جهت عین هدف تلاش می نمود، بدون نتیجه. منتقدین شما می گویند، که شما بهتر می بود وقت خود را در جهت بهبود و اصلاح حکومت تان بکار می بردید. «

«غنی»: خیلی ساده است که در باره ما از بیرون قضاوت شود. لیکن شما باید بدانید، که کدام وضعیت را تسلیم شده ایم، مستقیماً در کندز. از عساکر خود بپرسید، آنها با وضعیت در آنجا خوب آشنا استند.»

«شپیگل»: به چه چیز نیاز دارید، تا همچو وضعیت مانند تسخیر شهر ولایت کندز، دیگر تکرار نگردد؟»

«غنی»: ما بیشتر به حمایت هوایی نازمند استیم. امریکایی ها برای ما وسایل روسی خریداری نموده اند، زیرا پیلوتهای ما و تخنیکران ما، برای طیارات روسی تعلیم دیده اند. اما به نسبت تحریمات وضع شده، دیگر محموله دریافت نمی داریم. اگر ما از خود قوای هوایی می داشتیم، یک "جت جنگی" در هر ولایت می بود، این منازعه بشکل دیگری دیده می شد»

«شپیگل»: یک سریت آشکاراست، که حکومت وحدت ملی، هر چه دیگری است، بجای اینکه متحد باشد، مقدم بر همه، وقتی حرف بر مقامات با نفوذ باشد. چرا همکاری با عبدالله عبدالله، اینقدر مشکل است؟»

«غنی»: این امر بکلی اشکالی ندارد. حکومت وحدت ملی ما یک ضرورت لازم است، و من با آن راضی استم. بلی ما، ماه ها در مورد این حکومت مذاکره و صحبت نمودیم. اما این امر طور دیگری، مانند بلجیم جریان داشته است، در آنجا هم قریب یکسال حکومت وجود نداشت. عبدالله و من باید زیاده بحث کنیم و یکدیگر را قناعت بدهیم – لیکن در حال حاضر بحرانات را قاطعانه حل نموده توانسته ایم.»

«شپیگل»: حامد کرزی بر افغانستان از زمان اشغال – ایالات متحده حکومت کرد – چه کشوری را از او تسلیم شدید؟»

«غنی»: من یک مشکل بی مثال اقتصادی را میراث گرفتم، علاوه از آن یک جنگ هم، که شدت روز افزون از خود نشان می دهد. قبلاً این جنگ در جنوب و در شرق، محدود بوده است، حال سرتاسری و در همه جاست. "ناتو" با ۱۴۰۰۰۰ عسکر، تنها، برای امنیت ما، بلکه هم چنان نقش مهم قاطعانه اقتصادی داشته است. بعد از اینکه نیروهای "ناتو" رفتند، این کشور با یک افسردگی عمیق روبرو گردید.»

«شپیگل»: این بحران چگونه اثر گذاشته است؟»

«غنی»: صد ها هزار وظایف و کار های آنها را، از دست داده اند. تنها بخش ترانسپورت، ۲۲ فیصد تولید ناخالص را می ساخته است، ۱۰۰۰۰۰ محل کار نابود شده است. اعمار مؤسسات نظامی، مهمترین بخش را می ساخته است، که بخش امور خدماتی آن، ۴۰ فیصد تولید ناخالص را تشکیل می داده است.»

«شپیگل»: شما فکر ایجاد یک پروگرام کار را داشتید. لازم بوده است، تا ۱۰۰۰۰۰ افغان چند ماه طولانی شهر ها را پاک نگهدارند، سرک ها را اعمار نمایند، سیستم آبیاری را برای زراعت فراهم سازند. می تواند این حالت انسان ها را مانع از آن سازد، تا جوقه جوقه وطن را ترک نمایند؟»

«غنی»: هیچ معجزه معالجه در یک شب وجود ندارد. لیکن آنچه من انجام می دهم، دوامدار خواهد بود. هدف ما اینست تا، در مدت چهار سال، از ورود مواد خوراکی نجات بیابیم. در عین زمان دو میلیون محل کار مهیا می سازیم. در ماه دسمبر، کار "پاپیلین" – "تاپی" آغاز می یابد، که "غاز" ترکمنستان را از طریق افغانستان و پاکستان، به هندوستان انتقال می دهد، منجمه یک خط آهن کشیده می شود. هر دو روابط اقتصادی ما را با کشور های آسیای میانه، از اساس تغییر خواهد داد.»

«شپیگل»: شما می خواستید، همه امور را در مقایسه با مسئول قبلی تان، کرزی طور دیگر، انجام دهید. می خواستید با فساد مبارزه کنید و منظم عکس العمل نشان دهید. بعد عبدالرشید دوستم را معاون تان ساختید، با وجود آنکه بعنوان یک جنایتکار جنگی محسوب می گردد. شما یک وزیر مالیّه سابقه را که بر وی گمان فساد شنیده شده است، بحیث مشاور خود تعیین نمودید.»

«غنی»: دوستم در برابر قربانیان عفو خواست. علاوه: آلمان علیه "نازی ها"، مستقیماً پس از جنگ دوم جهانی، اقامه دعوی نمود؟ نه، بلکه آنها مقرر شدند. وقتی با انگشت بسوی ما نشان می گیرید، لطفاً نخست بتاریخ خود نظر اندازید. من باید کشور را یکجا نگهدارم، و در زمینه باید قناعت ها را قربانی سازم، تا امیدها و ثبات برقرار گردد.»

«شپیگل»: در هفته آینده با "انجیلا میرکل" در برلین ملاقی می شوید. چه جوابی برایش خواهی داشت، که پس از ۱۴ سال حضور نظامی قوای بین المللی، چرا اینقدر افغان ها، از خاک شان فرار می کنند؟»

«غنی»: در قدم او در برابر ایشان اظهار سپاس نمایم، زیرا آلمان و افغانستان حاضرأ، صدمین سال دوستی را تجلیل می نمایند. این امر هم برایم شخصاً از اهمیت برخوردار می باشد، که پدر کلانم، اولین سفیر بوده است، که به آلمان اعزام شده است. بدین اساس آلمان، مستقیماً، آنطوری که رئیس جمهور بارک اوباما، موافقت نموده است، در آینده نیز در پهلوی ما قرار خواهد داشت. این وضعیت برای ما، خیلی مهم است. خانم "میرکل" و اینجانب در باره همه امکانات، صحبت خواهیم نمود، که افغانستان چگونه رشد نموده خواهد توانست.»

«شپیگل»: درین اعمار مجدد، جای تعداد کثیری از تعلیم یافتگان افغان که حال کشور را ترک می کنند، خالی خواهد بود؟»

«غنی»: ما در یک جهان با شبکه ارتباطی زندگی می کنیم، که نمی توان انسان ها را، از آن دور نگهداشت و دور رفت. اما این امر هم چنان امکانات جدیدی را با خود می آورد، طوری که تاریخ محمد قیوم نشان می دهد، رئیس پوهنتون ایالت، "سان جوسی" در "کلیفورنیا". او از آنجا استعفا نموده، حال مشاور من در بخش زیر بنا می باشد. او عودت نموده است، تا به کشور خود خدمت نماید. مهاجرت یک پدیده بین المللی است، در دو سمت واقع می گردد. "من یک وضعیت مشکل اقتصادی را میراث گرفته ام، علاوه از آن یک جنگ را هم." «مصاحبه کننده: "سوزانه کولبل"، "شپیگل"، شماره ۴۹ سال ۲۰۱۵م، ۲۸ "نومبر"»

پایان

د پانوی شمیره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ